BĄBELEK

Zuzanna Kwapińska

Piszemy poprawnie BĄBEL i BĄBELEK (nie „bombel” i nie „bombelek”) – zawsze przez ą, a nie przez om. Nie ma znaczenia, czy BĄBEL lub BĄBELEK oznacza banieczkę powietrza na powierzchni wody, czy pęcherzyk na skórze (od oparzenia, od ukąszenia czy od obtarcia), czy też całkiem małego bobasa. Nosówka była w tych wyrazach już w czasach prasłowiańskich, należy ją więc uszanować i skrzętnie zapisywać, a nie zamieniać na dyftong. Piszemy zatem: Ale ci się bąbel zrobił! Pilnujcie swoich bąbelków, niech nie ciągną naszych kotów za ogony! Jak się miewa twój słodki bąbelek? Naprawdę ma już 16 lat?! Zanim BĄBEL stał się BĄBLEM, był bąbelem – formy z zachowanym e w odmianie pochodzą z XVI i XVII w. – a jeszcze wcześniej zwano go bębel lub bąbol, lub bąbyl. Wszystkie te postaci wywodzą się od prasłowiańskiego *bǫbъlь zawierającego pierwiastek *bǫb niosący znaczenie ‘pęcznieć, nabrzmiewać’